32e jaar. — Nr 53. Zaterdag 2 Mei 1885.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **groote Markt, nr 37-39, te Tongeren.**

Abonnement

Drie maal per week **6** francs per jaar.
Twee » » **5** » »
Een » » **4** » »
Een blad afzonderlijk **15** centimen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **15** centimen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of midden in het blad : **1** fr. den drukregel.

TONGEREN, DEN 2 MEI.

Van alles wat.

De liberalen zijn fijne en behendige bestierders en de katholieken zijn maar domkoppen die niets van zaken en openbare werken verstaan ; dat schrijft alle weken het geuzenblad, ofschoon wij hier te Tongeren heel aardige diugen gezien hebben.

Herinnert gij u nog, dat heel geschreeuw dat onze liberalen maakten zoo dikwijls er eene kiezing op handen was ? Stemt voor ons, schreven de geuzen, en het liberaal gouvernement zal al zijne gunsten op onze stad doen nederdalen. Gij zult een garnizoen krijgen, de trottoirs zullen door alle straten gemaakt worden en eene statie die alle gedachten te boven gaat zal weldra opgebouwd worden. De liberale ministers speelden zelfs in die comedie mede ; eenen schoonen dag kwamen zij naar Tongeren afgereddeld, de geuzen lieten ze op straat zien gelijk de wilde dieren, en wij herinneren ons nog dat de schrijvers van het geuzenblad, zonder te lachen, op het stadhuis den eerewijn met de ministers gingen drinken.

En waarop is dat heel lawijt uitgekomen onder de liberale heersching ? Op niemendalle ; de statie onderging het lot van het garnizoen en van de trottoirs. Wij kregen niets.

Maar toen de liberalen van het bewind afgesmeten werden en de katholieken terug aan 't roer kwamen, veranderde het spel dadelijk. Onze ijverige en invloedhebbende representanten trachtten de nieuwe statie van de katholieke ministers te verkrijgen, en over eenige dagen heeft minister Vandenpeereboom in de Kamer verklaard dat men weldra de hand aan 't werk zal slaan. **Honderd duizend franken** zijn in het budget ingeschreven voor de nieuwe statie van Tongeren, **zeven-en-dertig duizend franken** zijn aan de halt van Jesseren bestemd. Te samen **honderd zeven-en-dertig duizend franken** welke ons arrondissement aan de katholieken te danken heeft.

Nog eens liberalen, schreeuwt dan *O Vandenpeereboom !*

⁂

Wat nu de regeering van onze stadszaken betreft, daar hebben de geuzen ook niets goeds kunnen verrichten. Dat heeft ons de laatste zitting van den gemeente raad, waarvan wij reeds verledene week onze lezers onderhouden hebben, nog eens te meer getoond.

De regeering had de werken van den boulevard tusschen de Kruis- en de Hasseltschepoort uitgegeven. Op eenen schoonen morgend was het plan daarvan weggeraakt. Jaren lang zoeken de liberalen vruchteloos naar dit plan. Ten langen laatste vindt M. Coart het plan terug : maar nu was het niet *een* plan meer, het waren er *twee*, en op den hoop toe ze waren alle twee goedgekeurd. De liberalen waren verstomd en het schepen college moest verklaren dat het niet wist welk plan er gevolgd geweest was! Om zoo iets te hooren moet men toch maar naar de tongersche liberalen komen.

⁂

Rekeningen en budgetten maken, daar waren onze stadhuisliberalen bovenal sterk in. Gansche jaren lang zijn de rekeningen der stad niet meer gemaakt geweest. De gouverneur vraagt de rekeningen der muziek- en teekenscholen, van 1881 tot nu, en tusschen dien ganschen tijd, zijn die rekeningen niet meer opgemaakt geworden. Tijdens de kiezingen hebben wij dit reeds aan onze lezers verklaard, maar het tongersch geuzenblad, dat toch altijd zoo eene fijne taal spreekt, antwoordde dat wij gelogen hadden.

Wat nu de stads finantiën aangaat, dat is alweer hetzelfde deuntje. M. de burgemeester heeft verklaard dat er niet uit onze finantiën te geraken is en M. Slegers vraagt eenen specialen commissaris om het ding klaar te krijgen.

Ziedaar, lezers van den *Postrijder*, eenige leiten tusschen honderden welken laten zien wat knappe mannen de liberalen toch zijn. Gelukkig dat de kiezers gansch dien geuzenwinkel naar huis gejaagd hebben !

⁂

Wij beginnen voorzeker te gelooven dat het geuzenblad niet weet wat het vertelt. Sedert verscheidene weken schrijft het ellenlange artikels over de inzichten van onzen gemeente raad in zake van onderwijs. De katholieken willen het openbaar onderwijs vernielen, zeggen de geuzen, zij willen de domheid doen heerschen, de onderwijzers en onderwijzeressen op straat werpen en ze van honger laten sterven.

Wij hebben op dien flauwen praat van het geuzenblad reeds verledene week geantwoord. Gelijk wij gezegd hebben is hier in Tongeren in het onderwijs niets veranderd sedert de nieuwe wet van 1884. Alle officieele scholen bestaan als hiervoren, geen onderwijzer of onderwijzeres is t'huis gezonden, geene officieele school is gesloten geworden. Integendeel de katholieken hebben zelfs eene hunner vrije scholen verlaten en de talrijke leerlingen die ze bezochten, hebben zij naar de officieele school gezonden.

Nu kunnen onze lezers verstaan wat die heele kale bemmel van de liberale gazetten over de schoolmeesters die van honger sterven beteekent.

⁂

Dezen morgend verspreidde zich een groot nieuws in onze stad. De geuzen hadden ten langen laatste verstaan, zeide men, dat hunne flauwe praat tegen de nieuwe wet op het onderwijs hun tot niets helpen kon en zij hadden besloten school tegen school op te zetten, gelijk het de katholieken ten tijde der ongelukswet in 1879 gedaan hadden. Een komiteit was gevormd, vertelde men, om een onderwijs volgens het hart der geuzen op te richten, en het regende dikke onderschrijvingen alsof het niets was. De liberalen wilden niet langer meer voor gierigaards doorgaan en het geld kwam in de geuzen kas toegestroomd als water. De heeren Barthels, Claikens en Ghiwan die in de laatste zitting van den gemeente raad zooveel over het onderwijs gepraat hadden, zouden geteekend hebben voor sommen, die alle gedachten te boven gaan.

Wij zien met voldoening dat onze tegenstrevers toch eindelijk eene goede oplossing aan de schoolkwestie gevonden hebben, en dat zij edelmoedig gebruik maken van een der grootste rechten welke onze grondwet aan alle burgers toekent.

⁂

Groot is de ruzie die overal onder de liberalen heerscht.

Er zijn tegenwoordig te Brussel vijf liberale associatien, die elk hunne gazetten hebben, en malkander uitmaken voor rotte visch. Eenige dagen voor de kiezing zullen zij malkander de hand geven, maar hoe zoo eene partij, die in ontbinding verkeert, een land kunnen besturen ?!!

De liberale *Etoile Belge* schreef nog zondag, 19 april, volgende bekentenis, die eervol voor de katholieken is.

« De partijen geraken gewoonlijk in twist, als zij aan het hoofd zijn. Het is nu juist het kontrarie. De liberalen, in gansch het land, bestrijden malkander, en zells de liberale volksvertegenwoordigers zijn niet 't akkoord. Maar de katholieken zijn meer vereenigd dan ooit, zoowel in de Kamers als in het land. »

⁂

Iedereen weet, dat de heer Verhaeghe de Nayer, de oude gouverneur van Oost-Vlaanderen gevraagd heeft om naar China te trekken om er ons land te vertegenwoordigen.

Als zijn opvolger is benoemd de heer Raymond de Kerckhove, wiens lof als onpartijdig ambtenaar zelfs door de liberale gazetten gemaakt is.

Ziehier den omzendbrief, welken hij aan de overheden en openbare ambtenaars in Oost-Vlaanderen gestuurd heeft :

« *Mijne Heeren,*

» Het heeft den koning behaagd mij de bediening van gouverneur van Oost-Vlaanderen toe te vertrouwen.

» Ik neem er heden bezit van.

» In de verschillende plaatsen die het mij tot hiertoe gegeven is geworden in uw midden te bekleeden, heb ik kunnen vaststellen, dat een onpartijdig bestuur, in den eerbied der denkwijzen de bevrediging der gemoederen zoekende, eene der eerste behoeften onzer bevolkingen is.

» Onze landbouw en onze nijverheid bevinden zich tegenwoordig in eenen neteligen toestand. In dit uur van beproevingen, is de vereeniging van allen meer noodzakelijk, om de gevolgen te verzachten van de krisis en er redmiddelen aan toe te brengen.

» Doordrongen van deze gedachten, kom ik, Mijne Heeren, voor de vervulling mijner taak, uwe ieverige en welwillende medewerking inroepen.

» Moge de Almachtige onze gemeenschappelijke pogingen zegenen ; moge Hij aan de inwoners dezer provincie eene steeds diepere verkleefdheid inboezemen aan het nationaal Vorstenhuis en aan de instellingen onder welker bescherming België reeds eene halve eeuw vrede en welzijn heeft gevonden.

» Gelieft, Mijne Heeren, de uitdrukking mijner bijzondere achting te aanvaarden.

De Gouverneur van Oost-Vlaanderen,
R. DE KERCHOVE.

Die edele en gemoedelijke taal steekt prachtig af bij de verklaring, in 1882 gedaan op een banket waar drie liberale gouverneurs aanwezig waren: « *Ja, wij zijn aangesteld om het klerikalism te bevechten, en wij zullen toonen dat wij gouverneurs zijn met ruisten !* »

Men zou zeggen, dat iedereen met geestdrift, de gematigheid, den oproep tot eendracht, de samenwerking om onze nijverheid, onzen landbouw te redden, zou moeten toejuichen !

Zondag ontving de gouverneur van Gent de ambtenaars die hem wilden gaan verwelkomen ; de geuzen gazetten schreven maandag : « *Er waren zeer veel liberale ontbouidingen.* »

Dus veel liberalen, die geenen eerbied der denkwijzen willen, die hunnen machteloozen haat en de ijdele politieke twisten stellen boven de welvaart van het vaderland !

Eh wel, vrienden lezers, zal het u dan verwonderen dat het nationaal ministerie nog met woede aangevallen wordt in de liberale papieren ?

Het gouvernement heeft juist dezelfde taak, hetzelfde doel als de heer gouverneur : het werkt er aan met al de kracht waarvan onze geleerde ministers bekwaam zijn. Maar vooreerst, de liberalen willen niet meewerken. Ten tweede, zij randen elken maatregel aan die genomen wordt, of als zij hem niet kunnen aanranden, zwijgen zij hem dood. Ten derde er zijn geene leugens, die de liberale gazetten niet uitdenken, om het ministerie te bevuilen. Ziedaar den toestand, heeren kiezers.

Maar wij hebben volle vertrouwen dat gij er klaar in ziet. De liberalen willen geenen vrede, maar *gij* wilt hem ; de liberalen willen niet meewerken om de krisis te verzachten, maar gij zult het ministerie ondersteunen. Voor de eerste maal sedert 1879 verloopt er een jaar dat gij geene nieuwe staatsbelastingen moet betalen, dat gij van geene geldverkwistingen hoort gewagen, dat gij ziet dat er gewerkt wordt, dat gij uwe belangen hoort bespreken. Ongetwijfeld, het ministerie heeft in zes maanden tijd nog niet kunnen in bloei brengen al de bronnen van welvaart, die de liberalen in zes jaren uitgeput hadden. Maar het werkt met iever en zelfsopoffering aan de vollbrenging zijner beloften en iedere goede burger juicht het toe !

⁂

Hoe staat het nu met de financien van het land ?

Op deze vraag gaf de heer minister Beernaert onlangs den volgenden uitleg.

De liberalen hadden voor het dienstjaar **1882** een tekort op de gewone diensten van 15 millioen 240 duizend fr.

Het jaar **1883** sluit met een tekort van 18 millioen 509 duizend fr.

Dank aan de belastingen in 1883 gestemd, dank vooral aan den val van het liberaal ministerie, is er voor **1884** maar een deficiet meer van 8 millioen 849 duizend frank. Waren de liberalen aan 't hoofd gebleven, dit jaar zouden wij dus nognaals nieuwe belastingen gekregen hebben.

Het nationaal ministerie heeft langs den eenen kant meer dan 12 millioen besparingen gedaan voor **1885** en van eenen anderen kant verscheidene millioenen meer bestemd voor openbare werken. Het evenwicht tusschen uitgaven en inkomsten is hersteld en er is zelfs een klein overschot van 200 duizend frank.

Men bespreekt thans in de Kamer de budgetten voor **1886**. Zij bieden te zamen een overschot aan van 1 millioen 589 duizend en 76 frank. Dit overschot hoopt men later te kunnen vergrooten.

⁂

Uit de beraadslaging, die in de Kamer heeft plaats gehad, over de krijgslasten, blijkt het volgende goede nieuws :

1° Dat de seminaristen en onderwijzers zullen vrijgesteld zijn *in vred-tijd, zonder dat andere jongelingen voor hen moeten optrekken* ;

2° Dat de 200 fr. zijnde de voorloopige storting voor 't bekomen van eenen plaatsvervanger **zullen weergegeven worden** aan degenen die een vrij nummer hebben getrokken, die afgekeurd worden of zelven optrekken ;

3° Dat de borgtocht van 800 fr. te storten door de lotelingen die vervangen zijn, niet meer geheel door de Regeering zal opgeslokt worden. Na den dienstijd zal men **400 frank** terug bekomen.

4° Dat de *reserve* nooit door een katholiek ministerie zal ingericht worden ;

5° Dat er eene besparing is gedaan op de onkosten van 't leger van **400,000 fr.**

6° Dat wij in 't vervolg nog andere ontlastingen mogen verwachten.

Het volk dat wezenlijk zijne belangen behartigt moet dus de katholieke politiek krachtig ondersteunen tegen de soldatenlief hebbers, lasten verhoogers en ruziemakers uit den liberalen winkel.

⁂

De Nationale Maatschappij van buurtspoorwegen, aangewakkerd door den heer minister van landbouw, heeft met kracht hare werkzaamheden aangevat.

Den 8 april is in het lokaal der maatschappij, Wetstraat te Brussel, overgegaan tot de openbare aanbesteding der levering van 12 lokomotieven, 35 rijtuigen voor reizigers en 55 vagons van verschillenden aard.

Men verwacht dat dit jaar de provinciale raden overal aanzienlijke toelagen voor die nuttige middelen tot snelle verbinding zullen stemmen.

⁂

Men weet hoe de liberale minister Olin, van onzaliger gedachtenis, zijn personeel der ijzerenwegen, posten en telegralen behandelde. Hij was zoo schandelijk partijdig, dat zijne bestuurden eene gazet stichtten om hem te bestrijden.

Ziehier de verklaring die de heer Vandenpeereboom afgelegd heeft, in zitting van 15 dezer maand :

» De ambtenaar heeft een recht op zijne verhooging, en hij die dit schendt, begaat eene onrechtvaardigheid.

» Ik heb op de dringendste wijze, met bedreiging van zware straffen, bevolen dat er in de benoemingen de grootste onpartijdigheid zou heerschen.

» Het spijt mij te moeten zeggen dat ik talrijke onrechtveerdigheden, voor mijne aankomst aan het ministerie gedaan, heb moeten herstellen. Ik heb door de dossiers gezien, dat een groot getal onzer beste ambtenaars, door hunne overheden aanbevolen, uit politieke doeleinden achteruitgeschoven waren. Ik heb die onrechtveerdigheden moeten herstellen. Ik heb zulks gedaan, onmiddellijk en op grooten voet. (*Levendige toejuichingen.*)

» Maar ik heb niemand afgezet die onrechtveerdig benoemd was.

» Wat de benoemingen betreft, door mij gedaan, ik ben niet bij machte alles tot in de kleinste bijzonderheden te onderzoeken : dikwijls moet ik vertrouwen stellen in hetgeen door de dienstbestuurders verzekerd wordt. Maar zoo mij ooit van hunnent wege een enkel feit van bevoordeeling aangeklaagd wordt, zal ik een streng onderzoek doen : ik zal beletten dat onderhoorigen door hunnen minister onrechtvaardigheden doen begaan. »

De minister verzekerde verders, dat hij de jaarwedde van 800 briefdragers zal opslaan. Van zoohaast de kas het zal toelaten, zullen allen hun traktement zien vermeerderen.

Kiezers wat zegt gij van die taal ?

Welk stelsel kiest gij ? dat van Olin, of dat van Vandenpeereboom ?

⁂

Ziehier hoe het ging onder het liberaal bestuur.

In de zitting der Kamer van volksvertegenwoordigers van dezer dagen, zegde de heer Vandenpeereboom, dat hij geen politiek in zijn bestuur doet ; hij heeft willen werken tegen de strekking van het gouvernement dat het personeel aanmoedigde om zich met politiek te bemoeien.

« Ik bemerk, zegde hij, onder de leden die protesteeren, den heer Callier.

Nochtans is hij een dergenen die de onrechtvaardigheden doen begaan hebben. Hij heeft van den heer Olin verkregen, dat een voorbeeldelijk postbediende, voor politieke doeleinden, verplaatst werd !

» Meer dan 600 onberispelijke beambten zijn tot 3 en 4 maal achteruit gesteken geweest voor hunne politieke denkwijze.

» De stationverste van Jemappes, een brave vader van 8 kinderen, is verplaatst en benadeeligd, omdat een naamlooze brief hem beschuldigd had van zijne kinderen naar eene vrije school te zenden, hetgeen na een enkwest valsch bevonden is.

» Op eene aanklacht, waarvan zelfs geen spoor meer te vinden is, wordt een facteur der statie van N. men naar Gembloers verbannen. De ongelukkige was ziek : de minister schreef eigenhandig

---

VROUWENLIST

OORSPRONKELIJKE NOVELLE

DOOR

HENRI LENAERTS.

(13e VERVOLG.)

Maar eensklaps houdt een rijtuig voor de poort stil. Ha ! daar is hij ! Ieder komt bijgeloopen om den bruidegom met zijnen zoetsten glimlach te groeten... Maar... hemel !...

Wat is dat ?... Hij is gansch alleen ; zijne getuigen vergezellen hem niet !... Zie, geen huwelijkstoilet, slechts zijne gewone kleederen heeft hij aan !... En... groote God ! wat strengheid op zijn gelaat...

Hij komt met verhaaste schreden binnengestapt. Hij geeft geene acht op de personen die hem met verbaasden blik en gapenden mond aanstaren ; hij zoekt, hij ziet rond, en gaat recht naar Adela, wier blos door de bleekheid der ongerustheid plotselings is vervangen geworden.

— Een' enkelen oogenblik, mevrouw ! zegt hij met donderende stem, en hij neemt haar bij den arm ; en dwingt haar met hem een naburig vertrek binnen te treden.

Hij sluit de deur en werpt zijnen hoed op eenen stoel.

Een schrikkelijk tooneel volgt alsdan.

Arthur staat eene poos onbewegelijk, de armen op de borst gekruisd, voor Adela, en aanziet haar met een' blik die haar koud doet worden tot in de merg harer beenen. Een vreeselijk voorgevoel kwelt haar nu ; ze beeft, omdat ze weet dat ze plichtig is ; een onschuldig mensch beeft nooit ! Arthur staat voor haar als het schrikinboezemende beeld der straf en der wraak, dat den veroordeelde met holklinkende stem het doodvonnis voorleest.

— Arthur ! zegt eindelijk de van angst schier bezwijkende vrouw, wat wilt ge ?... Ge zijt... ik be...grijp niets van...

— Ge begrijpt niets, mevrouw ! Ge zult gaan begrijpen ! Zit daar neer, op het sofa. 't Was in deze kamer dat ge mij over weinige dagen uwen droom uitlegdet ; en nu, in ditzelfde vertrek, wil ik u dien droom herinneren, die u alsdan zoo fel ontstelde ; ge zult dan weten dat een droom soms wel iets anders dan bedrog zijn kan !

— Wat zegt ge, Arthur ? Mijn droom ? O ja... ik weet... ik beef er nog van, maar... ik versta niet wat...

— Luister, ik wil u niet langer in de onzekerheid houden.

Ge zijt slim, mevrouw, slimmer dan ik gedacht had. Doch niettegenstaande al uwe slimheid is uw list mislukt ! Zijt ge dan twee of drij en-twintig jaar oud geworden om nog niet te weten dat de misdaad altijd hare straf na zich sleept ?... Ik heb niet noodig u al uwe euveldaden in 't aanzicht te werpen : de wroegingen uws gewetens zullen ze immer dieper in uw geheugen printen !

— Maar... Arthur... mompelt Adela, ik versta niets van hetgeen ge zegt ! ge spreekt van euveldaden... en ik zoek in mijn geheugen, en...

— En ge vindt niets, niet waar ?... Tracht niet me door uwe schijnheiligheid te bedriegen, want de bewijzen zijn te klaar ; daar, mevrouw, kent ge deze briefjes niet meer ?...

Hij werpt haar eenige briefjes toe door haar aan Mina geschreven, alsook de naamlooze regelen die ze drie dagen voor vastenavond aan Stanza heeft doen bestellen... Dit laatste valt haar toevallig het eerste in 't oog. Ze wordt nog bleeker dan te voren en de briefjes rollen uit hare hand op den grond... Haar hoofd zinkt op hare borst neder.

Nochtans, plotselings heft ze haar hoofd weder op, en door een laatste gevoel van hoogmoed en ongeloofelijke stoutheid gedreven, geeft ze aan hare trekken de uitdrukking eener geveinsde verontweerdiging.

— En wie zegt u, mijnheer, dat die briefjes door mij geschreven zijn ? De nijd is nog niet uit de wereld, en wie weet of niet iemand...

— O ! ge zijt nog verachtelijker dan ik meende ! Al wat ge zeggen kunt is toch vruchteloos. Ken ik uw geschrift niet ? weet ik alles niet door Mina zelve, door dit lage schepsel dat ge betaalt, en dat ik op mijne beurt omgekocht heb ? Want list tegen list, mevrouw ; ik heb haar het dubbel gegeven van hetgeen ze van u kreeg en, na mij verraden en bespied te hebben, heeft ze u verraden en bespied, verstaat ge nu ?... Maar ze zal hare straf ontvangen zoowel als gij !

Eene poos volgt. Adela is ineengezakt en als onder 't gewicht dier beschuldigingen verpletterd. Druppelen kond zweet rollen van haar voorhoofd op hare doodverwige kaken.

— Ge zegt niets meer, mevrouw ! herneemt de jongeling. Verontschuldig u nu, zoo ge kunt ! Waarom zegt ge niet dat ge al die lage kuiperijen gebruikt hebt omdat ge me zoo fel bemindet en ge vreesdet mij te verliezen ? Alsof ik sedert lang niet wist, ofschoon ik u zulks nooit getoond heb, dat de hoogmoed, de praalzucht alleen uwe drijfveer geweest is ! Ja, ge wildet blinken ! Ge wildet door de andere vrouwen uwer kennis benijd worden ; het zou u toch zoo aangenaam geweest zijn overal, in alle kringen, met eerbied en ontzag ontvangen te worden ; erken nu den vinger Gods in den welverdienden slag die u treft.

— O genade, Arthur, genade ! smeekt Adela in tranen losbarstend.

— Genade ? Ge spot, mevrouw ! Hebt ge genade geschonken aan mejuffer Beeckman, die uwe helsche list op den rand van 't graf gebracht heeft ? Hebt ge genade geschonken aan de genegenheid die ik voor haar gevoelde ? Hebt gij u jegens haren vader genadig getoond, haren vader, die door hare verdwijning, waarvan gij met den vastenavond de oorzaak waart, van wanhoop op het punt geweest is zinneloos te worden ?

— Arthur ! in Gods naam, ik smeek u, verstoot me niet. Zie, met saamgevouwde handen bezweer ik u. O ! wat zal men zeggen ?

— Weg, mevrouw, niets voor u, dan vloek over uw hoofd en vroeging in uw hart ; niets dan schande en verachting !

— O God !... Gij hebt mij alles voorspeld. Mijn droom ! mijn droom !

— Uw droom valt uit. O, het zal opschudding baren in de stad... Binnen kort zult ge mij aan den arm dergene die gij hebt in 't verderf willen storten, het altaar zien verlaten... Vaarwel !

— Arthur, Arthur !... om de liefde Gods, nog een woord... O Vader ! Vader !... wat heeft uwe schim mij voorspeld ?... God, zoo op eens van de schitterendste hoogte tot in den diepsten afgrond ! Ha !...

En machteloos, ontzenuwd, zonder kennis valt de rampzalige bijna uitgestrekt op het sofa terug.

De jongeling neemt zijnen hoed en vertrekt. In 't voorbijgaan heeft hij gezegd aan de personen die, door eene zeer vergeeflijke nieuwsgierigheid aangedreven, voor de deur zijn blijven staan, en door hetgeen zij gehoord hebben aan den grond als vastgenageld zijn geworden : Gij hebt alles vernomen, voorzeker ? Oordeelt nu ! en nu rolt zijn rijtuig in galop weg.

Men snelt in allerijd de in bezwijming liggende Adela ter hulp, op wier wezen haar sneeuwwit kleedsel nog meer bleekheid werpt.

Arthur bereikt weldra zijne woning.

Bij het openen der deur zegt hem een dienstbode :

— Mijnheer, al de personen zijn hier. Ze zijn daar juist aangekomen.

— Goed Frans. Ge zult ze een voor een binnen brengen, als ik zal bellen.

— Ja mijnheer.

De jongeling gaat naar een klein vertrek en opent deszelfs deur.

— Dag, Mina, zegt hij binnentredend, zijt ge reeds lang hier ?

— Eenige minuten slechts, mijnheer.

— We zullen onze rekening eens in aller haast uit de voeten maken. Bij mevrouw Adela is mijne taak reeds volbracht. Dat zult ge straks wel hooren, want, eer een uur verloopen is, weet het de gansche stad.

— Gij hebt toch niets van mij gezegd, mijnheer ?

— Geenzins, kind, geenzins... Laat zien, hoeveel was ik u nog schuldig ?

— Nog 40 fr. mijnheer, indien ik goed onthouden heb.

— Ja, zoo is 't : ik heb u beloofd wat meer tot belooning te geven omdat ik over u tevreden ben. Ik heb hier in deze lade honderd franken in vijf-frankstukken gereed gelegd. Zijt ge daarmee voldaan ? spreek recht uit ?

— O ja, mijnheer ; zeker ! zeker !... O ! dat is te veel goedheid !

— Te veel goedheid !... antwoordt Arthur, op eens van toon veranderend, en Mina met zulke strenge blikken aanziende dat ze ganschverschrikt en verbleekt. Te veel goedheid !... Ge zult anders gaan spreken. Ha ! ge denkt, laaghartig schepsel, dat hetgeen ik zeg gemeend is ? Adela heeft hare straf ontvangen ; uwe beurt is nu gekomen ! Ge zult gestraft worden in uwe zucht naar geld ! Geen centiem van hetgeen ik u beloofd heb zult ge ontvangen... Ik zou u erger kunnen doen straffen, voor het ontfutselen van Stanza's sleutel, indien ik eene klacht wilde indienen ; doch, ik laat u liever aan de knagingen uws gewetens over en aan het misprijzen dergenen die uw gedrag vernemen zullen. Zie nu goed welk gebruik ik van dit geld maken zal. Ik wil het niet meer bezitten, het hoort mij niet meer toe ; doch uwe handen mogen het niet bezoedelen.

Hij belt.

De deur gaat open, eene arme doch zindelijk gekleede vrouw treedt binnen.

— Daar, moeder, zegt Arthur, haar vier vijf-